

Sygn. akt V CZ 28/09

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi E. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Rejonowego w C. z dnia 29 grudnia 2006 r.,

wydanego w sprawie z powództwa E. K.

przeciwko K. J.

o wydanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 lipca 2009 r.,

zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Rejonowego w C.

z dnia 10 lutego 2009 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Skarżąca E. K. złożyła sporządzoną osobiście skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w C. z dnia 29 grudnia 2006 r., wydanego w sprawie, którą wytoczyła przeciwko pozwanej K. J. o uznanie za nieważną umowy zamiany mieszkań.

Sąd Rejonowy w C. odrzucił tę skargę postanowieniem z dnia 10 lutego 2009 r., powołując art. 424⁶ § 3 k.p.c. W uzasadnieniu wyjaśnił, że - jako środek prawny kierowany do Sądu Najwyższego – skarga, zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., powinna być wniesiona i podpisana przez adwokata lub radcę prawnego, a nie przez samą powódkę.

Skarżąca zażaliła się na postanowienie o odrzuceniu skargi, domagając się jego uchylecia i przekazania sprawy do merytorycznego załatwienia. Także to pismo sporządziła osobiście. Podniosła, że nie została wezwana do usunięcia braków skargi oraz oświadczyła, że będzie zmuszona do złożenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Zapowiadanych wniosków dotychczas nie złożyła.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym strony, o ile nie należą do grona osób określonych w § 2 tego przepisu, obowiązane są działać przez adwokatów lub radców prawnych. Oznacza to, że zarówno skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, jak i zażalenie na postanowienie o jej odrzuceniu, jako środki kierowane do Sądu Najwyższego, objęte są obowiązkiem sporządzenia ich przez adwokata lub radcę prawnego. Nie jest to brak formalny, który mógłby zostać usunięty, lecz wada powodująca, że pismo sporządzone bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego jest bezskuteczne (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 sierpnia 2006 r., I CZ 45/06, nie publ.).

Ze względu na wymagania postawione w art. 87¹ § 1 k.p.c. skarżąca E. K., która nie ma przymiotów wskazanych w art. 87¹ § 2 k.p.c. – to znaczy nie jest sędzią, prokuratorem, notariuszem, profesorem albo doktorem habilitowanym nauk

prawnych, ani też adwokatem, radcą prawnym lub radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa - nie ma zdolności postulacyjnej, co powoduje, że wniesione przez nią zażalenie należało odrzucić na podstawie art. 394¹§ 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 373 k.p.c., jako niedopuszczalne.